

Udskrift af Arbejdsrettens dom af 26. januar 2012

I sag nr.: AR2009.0498

Landsorganisationen i Danmark
for
Fag og Arbejde
Fagligt Fælles Forbund
Socialpædagogernes Landsforbund
og Dansk Metal
(advokat Peter Nisbeth)
mod
KL
(advokat Jørgen Vinding)

Dommere: Poul Flemming Hansen, Jørn Kr. Jensen, Carl Erik Johansen, Asger Tue Pedersen, Benny Rosberg, Poul Søgaard (retsformand) og Nicolai Westergaard.

Indledning

Sagen angår, om KL har tilsidesat en overenskomstmæssig forpligtelse til at sikre, at de specielle lønstigninger på det kommunale område efter overenskomstfornyelsen i 2008 blev frigivet den 1. april 2009, og om KL i bekræftende fald har handlet bodspådragende.

Påstande

Klager, Landsorganisationen i Danmark for Fag og Arbejde (FOA), Fagligt Fælles Forbund (3F), Socialpædagogernes Landsforbund og Dansk Metal, har nedlagt påstand om, at KL til klagerne skal betale en bod.

Indklagede, KL, har nedlagt påstand om frifindelse.

Sagsfremstilling

Den 1. marts 2008 indgik KL og Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte (KTO) forlig om overenskomst- og aftalefornyelse pr. 1. april 2008. Forliget indebar bl.a. en generel lønforhøjelse pr. 1. april 2008 på 4,09 % og generelle lønforhøjelser pr. 1. oktober 2009 på 0,68 % og pr. 1. april 2010 på 0,50 %. KL-KTO forliget skulle efterfølges af specielle forhandlinger på de enkelte overenskomstområder. Om lønfrigivelse hedder det i protokollatets punkt 10:

- ”1. De generelle lønstigninger frigives, når KL og KTO har meddelt godkendelse af forliget og dermed fraskrevet sig retten til at iværksætte kampskridt i forbindelse med overenskomstindgåelsen.
- ...
2. Lønstigninger som følge af de specielle forhandlinger frigives, når den enkelte overenskomst/aftale er den lønanvisende myndighed i hænde.”

Efter indgåelsen af KL-KTO forliget påbegyndtes de specielle forhandlinger, og da der var indgået forlig på enkeltområderne, påbegyndte KL en redigeringsproces, hvor KTO-forliget og forligene på enkeltområderne skulle udmøntes og implementeres.

Den 10. december 2008 rykkede Socialpædagogernes Landsforbund (SL) i en mail KL for et 1. udkast til værkstedsoverenskomsten, idet SL havde det indtryk, at ”de store overenskomster” var ved at være færdigredigerede.

Den 16. februar 2009 skrev FOA til KL og rykkede for redigeringen af forbundets overenskomst. I brevet hedder det bl.a.:

”...

I en række tilfælde har vi end ikke modtaget udkast til den redigerede overenskomst. Når KL fastholder at ville stå for redigeringen, må KL også bære ansvaret for, at dette sker i rette tid, således at FOA’s medlemmer ikke skal påføres et tab for forsinket udbetaling af lønstigninger.

I den forbindelse skal vi henlede opmærksomheden på, at der som bekendt findes underskrevne protokollater for alle overenskomster, hvor ændringerne pr. 1. april 2009 er beskrevet.

Såfremt lønstigningerne ikke udbetales til tiden, tager forbundet derfor forbehold for at indbringe spørgsmålet for Arbejdsretten med krav om bod.”

Nogle af overenskomsterne, 10 ud af ca. 200, nåede ikke at blive underskrevet så betids, at de aftalte lønstigninger pr. 1. april 2009 kunne effektueres med aprillønnen.

LO anmodede den 29. april 2009 om afholdelse af fællesmøde. Det hedder i fællesmødebegæringen bl.a.:

”Vi har fra vor medlemsorganisation, Fag og Arbejde, modtaget indberetning om en opstået uoverensstemmelse vedrørende manglende udbetaling af de ved overenskomstfornyelsen i 2008 aftalte lønreguleringer pr. 1. april 2009 på det pædagogiske område.

Forbundet skrev den 16. februar 2009 til KL og indskærpede, at det var forbundets opfattelse, at KL havde en forpligtelse til at sørge for, at der kunne ske udbetaling af de aftalte reguleringer pr. 1. april 2009 ...

FOA har underskrevet og overbragt overenskomsterne til KL inden for den af KL fastsatte tidsfrist, hvorfor den manglende lønudbetaling ikke skyldes forhold på FOA's side.

FOA har endvidere i den aktuelle situation haft kontakt til KL og opfordret til, at KL straks iværksatte en ekstraordinær udbetaling af de manglende lønreguleringer. Denne opfordring er ikke imødekommet.

...”

Dagen efter fremsendte LO på vegne af 3F, SL og Dansk Metal fællesmødebegæring som følge af manglende udbetaling af de aftalte lønreguleringer pr. 1. april 2009.

KL udsendte den 30. april 2009 et orienteringsbrev til sine medlemmer vedrørende ”manglende lønstigninger pr. 1. april 2009 til visse grupper”. Det hedder i brevet bl.a.:

”...

På en række overenskomstområder har redigeringsprocessen imidlertid trukket ud, således at overenskomsterne først er blevet færdige meget tæt op til den deadline, som løn-anvisningerne havde sat for at kunne nå at effektuere lønændringerne med aprillønnen.

...

Lønningerne på disse områder vil derfor først blive reguleret med majkørslen. Reguleringerne vil naturligvis ske med tilbagevirkende kraft fra 1. april 2009.

Hvis en medarbejder retter henvendelse herom, skal KL anmode om, at der for medarbejdergrupperne i tabel 1 udbetales et acontobeløb til foreløbig dækning af den manglende lønstigning...”

Den 4. og 13. maj 2009 blev der afholdt fællesmøder, uden at der kunne opnås enighed, hvorefter sagen den 18. august 2009 blev indbragt for Arbejdsretten.

Der var i 2009 desuden et problem med lønreguleringen i henhold til håndværkeroverenskomsten, der blev forhandlet mellem KL og Dansk Metal, og hvor der den 27. februar 2008 blev indgået forlig. Dansk Metal underskrev i februar 2009 overenskomsten, men kom efterfølgende i tvivl, om en formulering præcist nok angav, hvad der var aftalt. Den 25. juni 2009 blev der fremsendt en ny udgave af overenskomsten med en ændret formulering af § 4, stk. 5, om lokalt aftalt grundløn og en bemærkning til teksten.

Forklaringer

Asbjørn Andersen har forklaret, at han er chefkonsulent i FOA's overenskomstafdeling. Han var med til at forhandle overenskomsterne på det pædagogiske område og var efterfølgende også med til at redigere nogle af disse overenskomster.

Det er praksis, at KL forestår redigeringsarbejdet, når der er indgået forlig om specialoverenskomsterne. Det er KL's redigeringspraksis, at de store overenskomster, herunder overenskomsterne for pædagoger under BUPL, dagplejere og overenskomsterne på social- og sundhedsområdet, redigeres først, ligesom de forhandles først, og at de mindre områder forhandles og

redigeres efterfølgende. Det sker ikke med FOA's gode vilje, da BUPL og KL dermed sætter linjen for indholdet og formuleringen af overenskomsterne.

Overenskomstforhandlingerne i 2008 var usædvanlige, og resultatet bar præg af det pres, der havde været fra medlemmerne. Der var stor politisk interesse for forhandlingerne, og der havde været arbejdsnedlæggelser. FOA, som i februar 2008 udtrådte af KTO-fællesskabet, tiltrådte den 5. maj 2008 KL-KTO forliget og dermed protokollatet. BUPL havde været i konflikt til midt i juni, og først derefter blev der indgået forlig med BUPL. FOA fik helt usædvanligt først 1. udkast til overenskomsten i september 2008. Normalt er parterne færdige med at forhandle i februar/marts.

FOA havde under redigeringsprocessen fået det indtryk, at redigeringen skulle være afsluttet den 20. februar 2009, hvis lønstigningen pr. 1. april 2009 skulle udbetales med aprillønnen. Efter at KL havde modtaget brevet af 16. februar 2009, meddelte Steen Rasmussen, Finn Elholm og Lene Møller fra KL mundtligt, at fristen var den 20. marts 2009, og man speedede processen op. Der blev forhandlet hver eneste dag. Der var ingen tvivl om, at det var måldatoen, og at der var en fælles forståelse for, at lønstigningerne kunne effektueres, hvis KL havde de underskrevne overenskomster den dag. Han har ikke tidligere oplevet, at der har været forsinkelser i forbindelse med udbetalingen af de specielle lønforhøjelser. Også implementeringen af Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, der var nye medlemmer af KL, var med til at komplicere redigeringsprocessen.

Preben Føltved har forklaret, at han i 2008 var konsulent hos 3F. Han deltog i forhandlingerne om håndværkeroverenskomsten. Han kan tilslutte sig Asbjørn Andersens beskrivelse af redigeringsforløbet. 3F's område er ikke så stort, så de kom sent i gang med redigeringen. Han rykkede flere gange telefonisk for et første udkast. Han har i 15 år været i overenskomstforhandlinger og har aldrig tidligere oplevet, at de specielle lønstigninger ikke har kunnet udbetales i overenskomstens år 2.

Fristen den 20. marts 2009 blev meldt ud under redigeringsprocessen af KL, der sagde, at hvis de havde de underskrevne overenskomster den dag, så skulle alt være i orden. 3F afleverede den endelige overenskomst den 20. marts om eftermiddagen.

Han blev derfor overrasket, da han efterfølgende hørte, at flere medlemmer ikke havde fået deres lønstigning. Medlemmerne var meget ophidsede. Han har ikke kendskab til, om nogen bad om at få lønstigningen udbetalt a conto. Han talte efterfølgende med Lene Møller fra KL, der ikke kunne forstå, hvorfor de ville køre en sag på det, da forsinkelsen var hændelig. Det var dog hans opfattelse, at den manglende udbetaling af lønstigninger alene skyldtes sendrægtighed hos KL.

Steffen Nielsen har forklaret, at han er faglig konsulent i Socialpædagogernes Landsforbund. Han har siden 1993 deltaget i overenskomstforhandlingerne, og han har aldrig været udsat for, at de specielle lønstigninger ikke kunne frigives til tiden.

Fristen den 20. marts 2009 blev efter hans erindring beskrevet i en mail fra Steen Rasmussen fra KL. De nåede at aflevere en underskrevet overenskomst til KL inden for tidsfristen, men der manglede et protokollat, som dog ikke havde nogen betydning for lønnen. Han talte ikke med KL om det, men gik ud fra, at de var kommet rettidigt i mål. KL oplyste ikke, at de på deres side manglede underskrifter inden fristens udløb.

Niels Jeppesen har forklaret, at han som sekretær i Dansk Metal i 2008 deltog i forhandlingerne vedrørende håndværkeroverenskomsten. Han havde tidligere forhandlet separat med Københavns Kommune. 2008 var det første år, hvor han forhandlede med KL.

Han kunne ud fra teksten i det første udkast se, at der kunne opstå problemer med forståelsen af teksten. Han kontaktede derfor KL's Allan Graversen, der medvirkede i redigeringsprocessen, og gjorde ham opmærksom på den uheldige formulering. Allan Graversen henviste imidlertid til, at KL anvendte den samme tekst på alle lignende overenskomster. Tilbage meldingen var derfor, at det var den formulering, der blev brugt. Hvis der opstod problemer, ville de tage hånd om det. Dansk Metal underskrev overenskomsten med den uheldige formulering.

Han fik en hel del henvendelser fra medlemmer, der ikke havde fået lønstigningerne udbetalt, og han kontaktede straks KL, der sendte en administrativ skrivelse rundt i baglandet, hvorefter de blev enige om den formulering, han havde foreslået. Han har ikke kendskab til, om der verserer konkrete sager om problemstillingen.

Nanna Abildstrøm har forklaret, at hun er kontorchef i KL, og hun har siden 2010 har haft ansvaret for gennemførelsen af alle overenskomster. Hun har siddet i afdelingen i 18 år og var involveret i overenskomstforløbet i 2008, hvor ca. 200 overenskomster omfattende ca. 520.000 medarbejdere blev fornyet.

Det er et almindeligt princip, at de landsdækkende overenskomster med de store personalegrupper forhandles først, og at de regionale og/eller mindre overenskomster forhandles til sidst. Redigeringen følger de samme principper. Dette betyder, at det er de store organisationer, der får den største indflydelse på teksten, da overenskomster, der er indbyrdes sammenhængende, bliver formuleret ens. Denne rytme er efter KL's opfattelse bredt accepteret af organisationerne.

Formuleringen i protokollatet punkt 10.2 er udtryk for, at der skal være et hjemmelsgrundlag, dvs. en underskrevet overenskomst, før lønstigningerne kan udmøntes. Det er et bevidst valg, at der ikke er fastsat en dato i punkt 10.2, idet parterne skal have mulighed for at bruge den tid, der er nødvendig til redigeringen, hvilket der kan være behov for, hvis en protokollattekst ikke er fuldstændig klar.

I forbindelse med overenskomstforhandlingerne for 2011 fremsatte KTO krav om, at der skulle indgås en aftale om lønfrigivelse, således at aftalte lønstigninger på de enkelte overenskomstråder skal udbetales på de tidspunkter, der fremgår af forhandlingsprotokollerne. Dette krav blev afvist af KL.

Overenskomstforhandlingerne i 2008 havde stor opmærksomhed både fra medlemmernes og politikernes side. Det var et meget anderledes og besværligt forløb, der rummede nogle omfattende konflikter. Nogle førende områder blev først færdigforhandlet i juni 2008, hvilket skal sammenholdes med, at overenskomsterne under normale omstændigheder er færdigforhandlet ved udgangen af februar måned. Da alle overenskomster var i hus, holdt alle en velfortjent sommerferie, inden redigeringsprocessen for alvor kom i gang.

KL ventede med at gå i gang med redigeringsprocessen, indtil alle overenskomster var i hus. Det var sædvanlig fremgangsmåde, og ingen protesterede mod dette. Det var de samme, der stod for redigeringen, som havde stået for forhandlingerne. Redigeringsforløbet var tungere end sædvanligt. Dels fordi KL skulle harmonisere overenskomsterne for København og Frederiksberg, dels fordi der på grund af kommunalreformen og overflytning af sagsområder fra de tidligere amter til kommunerne var flere overenskomster, der skulle falde på plads.

Det er hendes opfattelse, at alle havde en målsætning om at få overenskomsterne i hus inden den 20. marts 2009, og alle arbejdede også hårdt især i den sidste fase for at nå dette. KL havde ingen interesse i, at kommunerne skulle ud og efterregulere. KL havde efter hendes kendskab ikke meldt andet ud, end at den 20. marts var en målsætning. Der var ikke tale om et bindende løfte. De nåede ikke i mål med alle overenskomster inden den 20. marts. Det var en lang proces med et langt forløb, og KL havde gjort, hvad man magtede.

I overensstemmelse med sædvanlig praksis skrev organisationerne under på overenskomsterne først. KL skrev under efterfølgende.

Det er sket før, i 2005, at udbetalingen af de specielle lønstigninger skete senere end fastsat i overenskomsten.

Jakob Reinholt har forklaret, at han er chefkonsulent i KL med ansvar for især det tekniske område. Håndværkeroverenskomsten var færdigforhandlet allerede i februar 2008. Der opstod under redigeringsprocessen tvivl om, hvorvidt teksten var klar nok. De var enige om indholdet, men uenige om formuleringen. KL holdt fast i sin version, da andre tilsvarende og underskrevne overenskomster havde den samme formulering. Overenskomsten blev underskrevet i februar 2009, og der var således ikke problemer med udmøntningen af de specielle lønstigninger med aprillønnen.

Der opstod efter udsendelsen af overenskomsten et problem med forståelsen af formuleringen, og man drøftede håndteringen heraf og præciserede teksten med en bemærkning, som begge parter var enige om. KL har ikke fået indberettet sager vedrørende denne problemstilling.

Redigeringen af driftsassistentoverenskomsterne for Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune afventede den tilsvarende landsdækkende overenskomst. Han modtog den ene af de to overenskomster i underskrevet stand den 20. marts 2009, den anden kom senere. Han

har ikke lovet nogen, at lønstigningerne ville kunne udbetales med aprillønnen, men de ville gøre, hvad de kunne, for at få det hele i hus.

Jesper Lykke Christensen har forklaret, at han arbejder på KL's kontor for personale og jura. Han var med til at indgå forlig med FOA i 2006, hvor Københavns Kommune anerkendte, at der forelå bodspådragende overenskomstbrud i forbindelse med manglende korrekt udbetaling af særlig feriegodtgørelse for april 2006. Baggrunden for, at kommunen accepterede en bod på 200.000 kr., svarende til ca. 10 % af det samlede for sent udbetalte beløb, var, at dette lønproblem kom i umiddelbar forlængelse af Accenture-sagen, og hele problemstillingen havde stor politisk bevågenhed.

Parternes argumentation

Klager har navnlig anført, at enhver forsinkelse med betaling af den aftalte løn udgør et overenskomstbrud. Det var ved overenskomstfornyelserne i 2008 aftalt, at de specielle lønstigninger skulle have virkning fra den 1. april 2009. KL lovede, at hvis blot overenskomsterne var underskrevet den 20. marts 2009, ville der kunne ske rettidig udbetaling af de aftalte lønstigninger. Bortset fra en enkelt af håndværkeroverenskomsterne havde fagforbundene afleveret de færdigredigerede overenskomster senest denne dato. Alligevel måtte ca. 42.000 medarbejdere opleve forsinket udbetaling af lønstigningen.

Overenskomstforhandlinger og den efterfølgende redigeringsproces er en tillidssag, hvor der bør udvises respekt for organisationernes bagland og det forventningspres, der ligger på organisationerne. Der var i forbindelse med 2008-forhandlingerne massive krav om lønstigninger, herunder fra politisk hold, og forhandlingsforløbet var præget af omfattende konflikter. Det var derfor meget vigtigt for forbundene at levere lønstigningerne til tiden. Det vidste og anerkendte KL. Det var derfor en gevaldig torn i øjet, at de specielle lønstigninger ikke kom til udbetaling som anført i overenskomsterne.

KL afgav under redigeringsprocessen et klart løfte om, at de specielle lønstigninger ville kunne udbetales med aprillønnen, hvis overenskomsterne var klar den 20. marts 2009. De faglige organisationer tilegnede sig dette løfte, som derved fik karakter af en kollektiv aftale. Alle forhandlingsparter handlede efter at overholde denne dato, og den hektiske aktivitet også fra KL's side op til den 20. marts 2009 viser parternes fælles opfattelse af, at en sådan aftale var indgået. Organisationerne måtte derfor kunne forvente, at KL også efter den 20. marts 2009 gjorde alt, hvad der kunne gøres for at sikre udmøntningen af lønstigningerne, men KL levede ikke op til denne forventning. Trods anmodning herom undlod KL at foranstalte en ekstraordinær lønkørsel med udbetaling af den manglende regulering, men nøjedes med at opfordre kommunerne til at udbetale a conto beløb, hvis medarbejderne selv bad om det.

For så vidt angår håndværkeroverenskomsterne fastholdt KL sin formulering, selv om Dansk Metal havde advaret om risikoen for misforståelse. KL burde straks have omredigeret overenskomsten. Der skete først en præcisering senere, hvilket ikke er godt nok.

KL har således begået et bodspådragende overenskomstbrud. Ved fastsættelse af bodens størrelse må der tages hensyn til, at overenskomstbruddet har haft betydning for 42.000 medlemmer, og der er derfor ikke tale om en bagatel. Bodens størrelse bør efter princippet i Accenture-dommen (AT 2005.130) fastsættes til mindst 10 % af det samlede for sent efterregulerede beløb på godt 20 mio. kr.

Indklagede har bestridt, at KL skulle have afgivet et løfte og dermed pådraget sig en forpligtelse til at sørge for, at alle aftalte specielle lønstigninger ville komme til udbetaling med april-lønnen, hvis blot overenskomsterne var KL i hænde i underskrevet stand den 20. marts 2009.

Efter KL-KTO forligets punkt 10.2 frigives lønstigninger som følge af de specielle forhandlinger, når den enkelte overenskomst er den lønanvisende myndighed i hænde. Der påhviler klager en ganske tung bevisbyrde for, at der med de enkelte organisationer uanset punkt 10.2 skulle være indgået en aftale om en bestemt dato eller frist for frigivelsen af de specielle lønstigninger. Denne bevisbyrde er ikke løftet. Der foreligger intet skriftligt om en sådan aftale, og heller ikke ved vidneforklaringerne har klager påvist, at KL skulle have afgivet et klart og utvetydigt løfte, der kan kvalificeres som en overenskomstaftale. Indholdet af punkt 10.2 i KL-KTO protokollatet kan derfor ikke anses for fraveget. Det har også formodningen imod sig, at KL skulle påtage sig en forpligtelse, der gik mod ordlyden af punkt 10.2, ikke mindst på et tidspunkt, hvor der var udsigt til, at man kunne havne i en situation, hvor overenskomsterne ikke alle var klar til, at de specielle lønstigninger kunne udmøntes som angivet i overenskomsterne.

Det henstår derudover uklart, hvad fristen den 20. marts 2009 skulle gå ud på, herunder om det var den lønanvisende myndighed, dvs. den enkelte kommune, der skulle have de underskrevne overenskomster, eller om det var tilstrækkeligt, at overenskomsterne lå underskrevet af organisationerne i KL's reception den dag.

Det gøres endvidere gældende, at KL også i redigeringsforløbet har optrådt loyalt og levet op til kravet om respekt for de faglige organisationer og de indgåede overenskomster. KL har gjort, hvad man kunne for at nå det hele. Af de ca. 200 overenskomster kom man ikke i mål med 10 overenskomster. KL anmodede endvidere kommunerne om at udbetale a conto beløb, hvis der blev rejst spørgsmål herom. De lønstigninger, der blev udbetalt med forsinkelse, udgjorde alene 0,177 % af den samlede månedlige lønsum for medarbejdere ansat på KL's overenskomster.

Hvis Arbejdsretten skulle komme frem til, at KL har brudt en overenskomstmæssig forpligtelse, er forsinkelsen så beskeden og undskyldelig, at der ikke er anledning til at fastsætte bod. Subsidiært må en eventuel bod være af begrænset størrelse. Klagers bodskrav er helt ude af proportion med det faktiske hændelsesforløb.

Fortolkningsspørgsmålet vedrørende håndværkeroverenskomsten opstod efter overenskomstens underskrift. Det har ikke noget med redigeringsprocessen at gøre og er uden sammenhæng med udmøntningen af de lønstigninger, som denne sag ellers vedrører.

Arbejdsrettens bemærkninger og resultat

Efter punkt 10.2 i protokollatet vedrørende KL-KTO forliget skal lønstigninger som følge af de specielle forhandlinger frigives, når den enkelte overenskomst/aftale er den lønanvisende myndighed i hænde. Der er således ikke i denne bestemmelse fastsat nogen bestemt tidsfrist for færdiggørelsen af de specielle forhandlinger eller for færdigredigeringen af de specielle overenskomster. Der er heller ikke fastsat frist for fremsendelse af de færdigredigerede og underskrevne overenskomster til de lønanvisende myndigheder, dvs. de enkelte kommuner.

Det følger imidlertid af almindelige arbejdsretlige principper, at aftaleparterne hver især loyalt skal medvirke til, at redigeringen af de aftalte overenskomster, underskrivelsen af de færdigredigerede overenskomster og fremsendelsen af disse til de lønanvisende myndigheder sker uden unødigt forsinkelse bl.a. med henblik på, at aftalte lønstigninger så vidt muligt udmøntes i overensstemmelse med aftalerne. Bestemmelsen i punkt 10.2 må forstås i overensstemmelse hermed.

Bevisførelsen i sagen giver ikke grundlag for at fastslå, at KL over for de klagende organisationer skulle have afgivet et mundtligt løfte om at sikre, at hvis blot de færdigredigerede overenskomster var KL i hænde i underskrevet stand den 20. marts 2009, ville de aftalte lønstigninger komme til udbetaling med aprillønnen. Der foreligger heller ikke skriftligt materiale, der kunne understøtte, at et sådant løfte skulle være afgivet. Klager har således ikke løftet bevisbyrden for, at KL aftaleretligt har påtaget sig en forpligtelse svarende til det hævdede løftet.

Der er efter bevisførelsen endvidere ikke grundlag for at fastslå, at KL ikke loyalt har medvirket til uden unødigt forsinkelse at færdigredigere overenskomsterne og få disse underskrevet og fremsendt til de lønanvisende myndigheder. Det må tværtimod lægges til grund, at både KL og de faglige organisationer gjorde en betydelig indsats for at få færdiggjort så mange af overenskomsterne som muligt med henblik på, at lønstigningerne kunne udmøntes sammen med aprillønnen.

Der er efter bevisførelsen intet grundlag for at fastslå, at KL skulle have begået overenskomstbrud i relation til håndværkeroverenskomsten.

Efter det anførte tager Arbejdsretten KL's påstand om frifindelse til følge.

Thi kendes for ret:

KL frifindes.

Landsorganisationen i Danmark for Fag og Arbejde, Fagligt Fælles Forbund, Socialpædagogernes Landsforbund og Dansk Metal skal i sagsomkostninger inden 14 dage betale 2.000 kr. til Arbejdsretten.

Poul Søgaard